

वा० रा०

॥ ५० ॥

एषलंकायां वैदेत्यास्तवचाभिगंतान्वेषी समीपमागतश्चेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ सततगोवायुः ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रतियास्यति ॥ भूलोकवर्तिकलैरिति शेषः ॥ १३ ॥ अनासाद्य भास्करमिति शेषः ॥ भास्करोदयने इति बहुव्रीहिः ॥ १४ ॥ १५ ॥ आगमयोगेन सह हनूमन्नामनिमित्तभूतपूर्ववृत्तांतेन सहेत्यर्थः ॥ १६ ॥ धूमकेतुरग्निः येन जाज्वल्यते प्रज्वलितः कृतः ॥

एषोऽभिगन्तालंकायां वैदेत्यास्तवचप्रभो ॥ एनंपश्यपुरादृष्टं वानरं पुनरागतं ॥ ९ ॥ ज्येष्ठः केसरिणः पुत्रो वातात्मज इति श्रुतः ॥ हनूमानि
ति विख्यातो लंघितो येन सागरः ॥ १० ॥ कामरूपो हरिश्चेष्टो बलरूपसमन्वितः ॥ अनिवार्यगतिश्चैव यथा सततगः प्रभुः ॥ ११ ॥ उद्यंतं
भास्करं दृष्ट्वा बालः किल बुभुक्षितः ॥ त्रियोजनसहस्रं तु अध्वानमवतीर्य हि ॥ १२ ॥ आदित्यमा हरिष्यामि न मे क्षुत्प्रतियास्यति ॥ इति
निश्चित्य मनसा पुपुवे बलदर्पितः ॥ १३ ॥ अनाद्युष्यतमं देवमपि देवर्षिराक्षसैः ॥ अनासाद्यैव पतितो भास्करोदयने गिरौ ॥ १४ ॥ प
तितस्य कपेरस्य हनुरेकाशिलातले ॥ किंचिद्विन्नादृढहनुर्हनूमानेष तेन वै ॥ १५ ॥ सत्यमागमयोगेन ममैष विदितो हरिः ॥ नास्य शक्यं
बलरूपं प्रभावो वानुभाषितुं ॥ १६ ॥ एष आशंसते लंकामेको मथितुमोजसा ॥ येन जाज्वल्यते सो वै धूमकेतुस्तवाद्य वै ॥ लंकायां निहि
तश्चापि कथं विस्मरसे कपि ॥ १७ ॥ यस्यैषो नंतरः शूरः श्यामः पद्मनिभेक्षणः ॥ इक्ष्वाकूणामतिरथो लोके विश्रुतपौरुषः ॥ १८ ॥ यस्मि
न्नचलते धर्मो धर्मनातिवर्तते ॥ यो ब्राह्मसंवेदांश्च वेदवेदविदां वरः ॥ १९ ॥ यो भिद्याद्गगनं वाणैर्भेदिनीं वापिदारयेत् ॥ यस्य मृत्यो
रिव क्रोधः शक्रस्येव पराक्रमः ॥ २० ॥ यस्य भार्या जनस्थानात्सीताचापि हता त्वया ॥ स एष रामस्त्वां राजन्यो दुःसमभिवर्तते ॥ २१ ॥
यस्यैष दक्षिणे पार्श्वे शुद्धजांबूनदप्रभः ॥ विशालवक्षास्ताम्राक्षो नीलकुंचितमूर्धजः ॥ २२ ॥ एषो हिलक्ष्मणो नाम भ्रातुः प्रियहितेरतः ॥

नयेयुद्वेचकुशलः सर्वशास्त्रभृतां वरः ॥ २३ ॥

त्वत्तेजो रुद्धोऽपि यत्पुच्छं प्राप्य प्रज्वलितः ॥ लंकायां निहितो निक्षिप्तश्च ॥ १७ ॥ रामं वर्णयति ॥ य

स्यैष इति ॥ यस्य दर्शितस्य हनूमतो नंतरः समीपवर्ती ॥ १८ ॥ १९ ॥ गगनं वाणैर्भिद्यात् सर्वदुष्करमपि तस्य सुकरमिति तात्पर्यं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

यु० का०

॥ ५० ॥